

Arrest

nr. 65 536 van 12 augustus 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNEYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil met de Srilankaanse nationaliteit afkomstig uit Manipey in het district Jaffna. U was werkzaam in een videoshop waar ook "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam) vroeger video's liet maken over rekruteringen, gevechten, demonstraties,.... U werkte samen met een zekere Ramesh Kumar. De eigenaar van de shop was Sateesh Kumar die een job had bij de overheid als leraar in het Hindu College. In de videoshop werkte ook de jongere broer van S.K.(...), Pradeep. Ergens in februari 2006 kwam Sateesh Kumar kwaad de videoshop binnengelopen, daar hij vernomen had dat jullie video's maakten voor "LTTE". Hij zorgde er voor dat zijn jongere broer kon uitwijken naar Canada, omdat het leger mensen begon te vermoorden die banden hadden met "LTTE". Desalniettemin bleef u nog steeds voor Sateesh Kumar werken. U beweerde dat het leger in 2007 u begon te zoeken omdat Ramesh Kumar in 2006 werd aangehouden tijdens een treffen tussen het "LTTE" en het leger

waarbij een man gewond werd. Ramesh Kumar verklaarde tijdens zijn ondervraging door het leger dat u en uw familielid Gajendran Kunaratnam in het verleden "LTTE" geholpen hadden met het maken van video's. De politie kwam u thuis zoeken waarop u ging onderduiken bij Sateesh Kumar. In het huis van Sateesh Kumar kon u verder werken in de fotografie, terwijl de videoshop werd gerund door twee jongere jongens. Uw familielid Gajendran ging elders werken en op 30 januari 2007 werd zijn lichaam dood teruggevonden. In 2008 werd Ramesh Kumar vrijgelaten doch deze kon niet uit Sri Lanka vertrekken omdat hij niet aan een paspoort kon geraken. U vond dat de grond te heet onder uw voeten begon te worden en nam maatregelen om uit Sri Lanka te vertrekken. Onder het voorwendsel dat uw vader naar Colombo naar het ziekenhuis moest en u uw vader diende te vergezellen kon u een "clearance" krijgen om in maart 2009 vanuit Jaffna naar Colombo te reizen. Op 28 maart 2009 kwam u in Colombo aan, waar u zich in Kochikedai liet registreren. Tijdens uw afwezigheid kwam de politie naar u zoeken, waarop u naar Totham verhuisde, waar u niet geregistreerd was. U reisde met een paspoort met daarop uw eigen naam en foto vanuit Sri Lanka. Met Emirates vloog u naar Moskou, van daaruit reisde u verder over land naar België, waar u op 3 juni 2009 aankwam en asiel aanvraagde. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer : NIC (identiteitskaart), geboortakte, diploma's, rantsoenkaart, familiesamenstelling, clearance, vliegtuigticket van Jaffna naar Colombo, foto's van u Ramesh Kumar en Gajendran die later werd vermoord, krantenknipsels over verdwijning van Ramesh Kumar en de dood van Gajendran, affidavit van Ankavan Digital Video waar u tot 2009 werkzaam was, een Memorial Pamphlet, affidavit van St Anthony's Church, verklaring van uw vader bij de Grama Sevaka dat uw woonplaats bevestigd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van Subsidiäre Bescherming zou lopen. In eerste instantie moet worden opgemerkt dat de situatie in Sri Lanka sinds uw vertrek grondig is gewijzigd. Zo blijkt uit de richtlijnen van het UNHCR ("UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka", dd. 5 juli 2010) dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de "LTTE", hetgeen u vreest bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Uw relaas kan echter niet overtuigen dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka tot een dergelijk risicoprofiel behoort. Zo verklaarde u dat u reeds sinds 2007 door het Srilankaans leger werd gevisieerd omdat u destijds zou geholpen hebben met het maken van videofilms voor de "LTTE". Wanneer u echter werd gevraagd meer te vertellen over die video's is uw uitleg eerder vaag. Zo sprak u over demonstraties die in 2005 in Punthamil zouden plaatsgevonden hebben, doch u slaagde er niet in om de tijdstippen van die demonstraties nader te preciseren. De zogenaamde videocassettes of kopies hiervan kon u ook niet voorleggen. Verder vertelde u dat u films van "LTTE"- gevechten op computer zette. Gevraagd naar voorbeelden van dergelijke gevechten ontweek u de vraag door te zeggen dat dit in verschillende areas was. Concrete voorbeelden kon u niet geven. Nogmaals gevraagd naar voorbeelden heeft u het plots over demonstraties van Prabakharan (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Uw onduidelijke verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw bewering dat u actief meewerkte bij het maken van video's voor de "LTTE" waaruit dan ook kan worden afgeleid dat ook de geloofwaardigheid dat u door het leger werd gevisieerd op de helling komt te staan. Het was namelijk vanwege uw hulp bij de aanmaak van video's voor de "LTTE" dat u door het leger werd gevisieerd.

Verder moet worden opgemerkt dat ondanks het feit dat u reeds sinds 2007 ging onderduiken daar de autoriteiten u zochten; probleemloos een "clearance" kreeg om naar Colombo te vliegen en dat uw "NIC", army-card en bagage hierbij werden gecontroleerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Dat u enerzijds het risico nam en er anderzijds ook in slaagde om op legale manier en met geldige

documenten vanuit Jaffna naar Colombo te reizen is gezien uw ingeroepen vrees niet overtuigend. In hetzelfde verband is het dan ook eigenaardig dat u probleemloos in Jaffna, waar u werd gezocht, kon vertrekken en nadien in Colombo wel bezoek kreeg van de politie omwille van uw eerdere problemen in Jaffna. Dat u in de gegeven omstandigheden dan ook nog vanuit Colombo met een paspoort met daarop uw eigen naam en foto probleemloos kon vertrekken is ook niet geloofwaardig. Over het paspoort waarmee u uit Sri Lanka vertrokken bent zijn uw verklaringen ook weer op zijn minst verwarrend te noemen. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u probleemloos in 2007 een paspoort verkreeg terwijl u toen reeds werd gezocht door de politie en stelde u dat u met dat paspoort in 2009 uit Sri Lanka bent vertrokken (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Toen u werd gevraagd waarom Ramesh Kumar dan wel nog in Sri Lanka verbleef verklaarde u dat hij geen paspoort kon verkrijgen na zijn vrijlating omdat de Grama Sevaka geen family card geeft aan personen die worden gezocht door de politie. U ermee confronterend waarom u dan wel zulke kaart verkreeg terwijl u toch ook beweerde te zijn gezocht door de politie stelde u dat de Grama Sevaka misschien niet wist dat u werd gezocht (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Wat op zich ook weer niet overtuigend is omdat het leger u thuis kwam zoeken waardoor u moest onderduiken. Logischerwijze kan dan ook worden gesteld dat uw Grama Sevaka dan wel op de hoogte zal zijn of u al dan niet gezocht werd. Uiteindelijk beweerde u dan plots dat u met een paspoort bent vertrokken dat u in Colombo van de reisagent verkregen heeft, wat weer niet overeenstemt met u eerdere verklaring voor het CGVS en voor de Dienst Vreemdelingenzaken waar u verklaarde met het paspoort van 2007 te zijn vertrokken.

Uit wat voorafgaat kan worden geconcludeerd dat u zonder probleem van Jaffna naar Colombo kon reizen en met een paspoort op eigen naam uit Sri Lanka kon vertrekken. Niets wijst er aldus dat u nu het conflict voorbij is u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka nood heeft aan internationale bescherming.

De documenten die u voorlegde hebben vooral betrekking op uw identiteit, nationaliteit, religie, opleiding en beroep waaraan in casu niet wordt getwijfeld. De krantenknipsels spreken over de dood van een zekere Gajendran en over de verdwijning van Ramesh Kumar. Dat er tijdens het conflict mensen vermoord werden en opgepakt werden wordt ook niet door het Commissariaat-generaal beslist, doch die knipsels tonen onvoldoende aan dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka momenteel hetzelfde risico zou lopen

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich voornamelijk beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

Aangaande de door hem samengestelde videofilms herhaalt verzoeker dat hij geen kopie kan voorleggen en dat hij gevechten op computer zette die plaatsvonden in verschillende area's en hij zich niet herinnert welke gevechten. Hij bevestigt dat hij sinds 2007 ondergedoken leefde uit vrees voor het Sri Lankaans leger. Dit is geen weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing.

Aangaande zijn vertrek uit Sri Lanka bevestigt verzoeker dat hij op legale wijze reisde van Jaffna naar Colombo. Vanuit Colombo reisde hij met een paspoort dat hij van de reisagent kreeg. Verzoeker meent dat hij niet correct begrepen werd door het CGVS.

De loutere stelling dat hij niet correct begrepen werd is geen weerlegging van het motief van de bestreden beslissing.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker heeft zijn vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag niet aannemelijk gemaakt en evenmin aannemelijk gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS